

ГЛОС КРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 42 (1292) ♦ Субота, 2 березня 1996 року ♦ Ціна договірна

«УКРАЇНА НАЛАШТОВУВАНА НА ПІДНУ СПІВПРАЦЮ З ЮГОСЛАВІЄЮ»

Україна завжди проводила і проводитиме послдовну, виважену і об'єктивну політику щодо Союзної Республіки Югославії. Це позиція і парламенту, і України в цілому. На цьому наголосив 29 лютого Голова Верховної Ради України Олександр Мороз під час зустрічі з Головою Врн республіки союзної співщини Мілошем Радловичем.

Україна, зазначив Олександр Мороз, завжди сприяла і сприятиме відновленню членства Югославії у Раді Європи та інших міжнародних організацій. Так, на парламентській асамблеї ОБСЄ в Оттаві Україна ініціювала зняття санкцій проти Союзної Республіки Югославії. Цю пропозицію було підтримано.

Україна, підкреслив Голова Верховної Ради під час зустрічі, налаштована на підну співпрацю з Югославією і сподівається, що її прагнення знайдуть позитивний відгук югославської сторони.

За словами Олександра Мороза, подолання економічної кризи, в якій перебуває Україна, буде можливим у результаті налагодження нових контактів з країнами Європи, у тому числі з Югославією. На його думку, взаємний інтерес може становити створення фінансово-промислових груп, спільних підприємств, залучення югославських інвестицій у різні галузі народного господарства України.

(Закінчення на 2-й стор.)

Ювілейну монету присвячено поетесі

Національний банк України з 1 березня 1996 року випустив в обіг ювілейну монету «Екста Українка» номіналом 200 000 карбованців, присвячену 125-роччю від дня народження видатної поетеси і громадської діячки.

Монета виготовлена з мідно-ніккелового сплаву білого кольору, має форму круга діаметром 33 мм і товщиною по краю 2,3 мм, — повідомляє прес-служба Національного банку.

Автори дизайну: художник Олександр Івахненко, скульптор Штефан Новотий.

Турбота про трьох китів атомного океану

Прем'єр-міністр України Євген Марчук зайнявся у п'ятницю робочою поїздкою на Чорнобильську АЕС. Він ознайомився з роботою станції, провів нараду з участю всіх директорів атомних електростанцій України, відвідав місто енергетиків Савутині, де ознайомився з умовами життя і побутом працівників станції.

Як повідомив кореспондентів агентства «Інтерфакс-Україна» керівник прес-служби Кабінету міністрів України Анастасій Муромовський, поїздка прем'єра мала три завдання — вивчення перспектив реорганізації атомної енергетики, стану безпеки роботи АЕС, а також соціальних проблем персоналу Чорнобильської АЕС.

На зустрічі Є. Марчука з керівниками всіх атомних станцій України 23 лютого в Києві було ухвалено рішення прогномити порівняльну доповідь безпеки надіслати урядові всі потрібні документи з реорганізації галузі.

Розпоширюючи про ситуацію з оплатою за електроенергію на Запорізькій АЕС, її директор повідомив, що споживачі зборювали станцію 200 млн. дол., а її борг за постачання палива становить 160 млн. дол.

На зустрічі з прем'єром 23 лютого директори 5-ти АЕС висловилися за надання атомним електростанціям більшої самостійності у розв'язанні економічних питань.

Генпрокурор обнадіює

Перебравши з робочим візитом в Одеській області Генерального прокурора України Григорія Ворсінова передчасно змінив у керівництві обласну прокуратуру. Гониме — відповів на пошуки прокурора області Василя Іванова, незалежно й безпідставно звільненого, як вважає Г. Ворсінов, попереднім керівництвом Генпрокуратури. З особико В. Іванова Генеральний прокурор поїхав на місце на пенсії, розлі тупих структурних підрозділів свого відомства у боротьбі із злочинністю й правопорушеннями в регіоні. Г. Ворсінов на місці ознайомився з ходом розслідування й перспективами завершення покривленої співпраці у кримінальній справі стосовно «Блакото», провів ряд зустрічей, нарад та прес-конференцій, побував у трудових колективах.

Тнь і Янь,
раненько встань...

Якраз поміж оших хмільних днів, між некаленим світлом радянських військових, до яких ми не належимо, і між прагненням ухити на світі жінок, яким ми належимо й ще (хочеться сподіватися) будемо належати — от саме в цей час, вставши раненько, хочеться замислитися про щось філософське, приміром, про нашого фотокора Венгерца Ю. П., котрий, мабуть, в що ранню мить п'є свій холодячий чай, а може, проявляє свої нові зміжки, зазвичай районі, хоч оцей, де він красує пишуть ієрогліфи на спині свого кавалера, китайцем не сподобався б, адже в їхній символіці Інь (жіноче начало Світу) — начало темне, воно належить Морозу і Місяцю, а Янь (чоловіче начало) — світле, сонячне. Але Ю. П. не китайсь, він щого знати не хоче, він робить своє діло, як звик, за що наші Інь-Янь його люблять і через те виходить на його знімак трішки краш, ніж у життя, за це і він смеє, в кого що засталося.

Фото Юрія ВЕНГЕРЦА.
(Закінчення на 9-й стор.)

Читайте у суботньому випуску:

- 3 стор. Земля у столиці — розкіш?
- 4-5 стор. Найцікавіші події тижня
- Вантажте помаранчі в бочках, або Чому селяни Лохвицького району не вірять системі заготівель сільгосппродукції

11 стор. Слідами однієї гіпотези. Наполеона цікавила Україна як можливий союзник у військових намірах

16 стор. Погоду прогнозує... журналіст

ЄСЬКИ Ж КОМУЄ ЗЕМЛЯ У СТОЛІЦІ?

ЧЕТВЕРТИЙ рік у країні триває земельна реформа. З якого приводу є відповідні питання? Рідко, якщо взагалі, зустрічаються журналісти, які запитують міністра. Але проблеми залишаються. Якби вони є столиці? Про це наші розмови з начальником Київського міського управління земельних ресурсів Олексієм ПАНЬКОМ.

— На мій погляд, на державному рівні єдині питання зони проблеми, пов'язані із земельною реформою: сільськогосподарські землі і питання їх власності (чи то паювання землі, чи то приватна власність, чи оренда), землі запасу й міські землі.

Якщо конкретно говорити про земельну реформу у містах, то методичного забезпечення її проведення нині немає. За чотири роки не напрацьовано й відпівідної практики. Тому ця проблема стоїть перед місцевими органами влади, і вони часто намагаються розв'язати її методом проб і помилок.

Нині чинний Земельний кодекс має аграрний характер і не враховує місцевих умов. Але посилає на землю мають платити користувачі. Тому нині, коли підприємства почали платити податок на землю, вони збатули, скільки вони займають територію, яку вони використовують.

Є ще й міські, чи поточні, райони, де взагалі така технологія територія. Наше управління, безсередньо, здійснює інвентаризацію, вимагає обґрунтованих матеріалів щодо необхідності використання території.

За використання території не за призначенням землекористувач повинен платити податок на землю.

Це дуже важливий момент, що регулюється місцевими органами й контролюється управлінням земельних ресурсів Держкомзему України на місцях.

— Олексію Михайловичу, а як обчислюється в місті плата податку на землю?

— Верховна Рада визначила це разом законів і постанов. Є методика, коефіцієнти, які враховують, де розташована земельна ділянка, що на ній будуватимуть, яка екологічна ситуація. Управління земельних ресурсів згідно з цією методикою розробляє своє зонувальне і затверджує. До 1 січня 1995 року в Києві було шість зон, адроміста — це перша зона і периферія міста — це шоста зона. У першому кварталі, у першій зоні — це центральний район, може бути не одна ставка податку за квадратний метр. Податок враховує площу приватизації і використання земельної ділянки.

Наприклад, завод «Арсенал» — промислове підприємство, не його зона, що розташована в центрі міста. Це складно історично. Тому ставки земельного податку з урахуванням цих чинників трохи менші, ніж під споруду консьєржної банкі, яку якось офіційно чи негласно розташували в центрі міста.

Крім того, коефіцієнт помножено: це житло чи соціально-побутове призначення. Перша зона має до двох коефіцієнтів, другий — земельної ділянки. Так у кожній із 148 зон.

— Даруйте, але вам можуть зробити запитання, чи веде себе ліберально політику щодо державних підприємств, які є екологічно не прикрашають центр міста. А от, приміром, екологічно чисто — офісний комплекс, має чомусь платити більше.

— Слід дати можливість цьому підприємству заробити кошти, щоб спрямувати їх на усадибоналізацію території. Отже, це не ліберально, а раціонально, кажучи, давати завод «Арсенал» чи інше виробництво винесено в Обухів чи ще кудись. Але ж чи розу-

миють, які це витрати, скільки людей залишаться без роботи?

І «Арсенал» — це лише один приклад. А розмір такого великого землекористувача, як, скажімо, залізниця. В її безпосередньому користуванні 700 гектарів землі, а з прилеглими санітарними зонами — ще 750. Це дуже велика територія. Відповідно і плата за землю склала сотні мільярдів карбованців. Цей податок на землю можна сплатити лише за рахунок пасажирів. Але хто ж зможе, хто скаже, що це державний і соціальний справедливий підхід? А місту небайдуже, в якому стані перебуває залізниця, її рухомий склад, платформи, вокзал тощо. Тому суму податку залізниця платити меншу, ніж було обчислено, а різницю спрямовує на благоустрій.

Скажімо, необхідно реконструюва-

Великий землекористувач (десь 1200 гектарів) в місті — Міністерство оборони. Можна говорити, що Київ — військове містечко. Слід переглянути багато раніше прийнятих рішень. Бо колись так було: якщо лірки на воротах, туди ніхто не заходив, це було святе. А що за цією зіркою — ніхто не знав і не заглядав. Тому управління земельних ресурсів зробило інвентаризацію всіх земельних ділянок військових містечок, що їх було відведено Міністерству. Ми запропонували Держкомзему України прийняти відповідне рішення з міською державною адміністрацією про вилучення частини цих земель.

Взагалі в Києві розташований 425 промислових підприємств на площі 3,7 тисячі гектарів. А вся територія столиці — близько 85 тисяч гектарів. І нині перед містом стоїть важливе завдання: переробити кошти, які повинні стати на ноги, і подати місту державною адміністрацією про вилучення частини цих земель.

Взагалі в Києві розташований 425 промислових підприємств на площі 3,7 тисячі гектарів. А вся територія столиці — близько 85 тисяч гектарів. І нині перед містом стоїть важливе завдання: переробити кошти, які повинні стати на ноги, і подати місту державною адміністрацією про вилучення частини цих земель.

Є 422 гектари землі на Троєщині у промисловій зоні, де забезпечено повну інженерну підготовку території. Тільки будів і давали роботу людям. Та для цього необхідно мити відповідні проєктні пропозиції, залучити до їх реалізації інвесторів, щоб була можливість розвиватися на цих територіях підприємствам і підприємствам.

Але що робити має замовити міськдержадміністрація. А ми на аукціоні запропонуємо відповіди земельні ділянки.

— Аукціони землі. Чи популярні вони?

Аукціон, проведений у місті, показав, що є велика зацікавленість до київської землі. Це і житло, і соціально-побутові приміщення, і готелі, і автозаправні станції — все має попит. Стартуючи з аукціону, запропонована держадміністрацією, зросла в чотири рази.

Наступні аукціони в Києві відбулися 23 березня і 6 квітня. Як інвестори змогли реалізувати свої можливості. Аукціон дає можливість одразу одержати право оренди землі на 49 років. Відповідно потім розро-

займається безпосередньо територією міста і вирішує питання відведення землі, вибору типу землі (а початковий інвесторів є головним державним інспектором з охорони земель), від місцевих влади неможливо. Бо господарська діяльність міста пов'язана з дуже багатьма проблемами, а в будівельній, як і в землі, немає нічого зайвого. Якщо ж не зайве, то міській державній адміністрації треба створити якийсь орган, який був би її підпорядкованим, для розв'язання земельних питань. Ми подали свої пропозиції про те, що в межах повноважень, переданих міській держадміністрації, і має підпорядковуватися міській держадміністрації управління земельних ресурсів. Це розв'язало питання і державної політики, і місцевих органів у межах, передбачених повноваженнями. А як воно буде після розгляду в Кабінеті міністрів, — не знаю. Держкомзем підтримає нашу пропозицію.

Крім того, слід врахувати, що столиця — це не тільки велике місто, воно має й державні функції...

— Так. Це і розміщення посольств, іноземних представництв, інших об'єктів розуміння. Поважені. Без міської столиці не обійтися.

— Чи розширюватиметься міська зона в перспективі?

— Це питання готуємо нині й землекористувачами Київської області. Якщо все буде гаразд, нинішнього року що роботу завершимо, і територія міста стане значно більшою: понад 100 тисяч гектарів.

— Нині яється про приватизацію землі. Як ви до цього ставитесь?

— Так, є відповідний указ Президента про приватизацію землі, і ми маємо його виконувати. Та робити це треба у визначені терміни, і підхід до проблеми має бути розумний. Перше — це приватизувати, скільки і хто, на яких умовах. З чим треба чітко визначитися і довести інформацію до юридичних, фізичних осіб міста. Торік наше управління заговорило виконання такої роботи. І відповідні рішення прийняті. У наступні півроку готували певні дані. Все це робиться для реалізації указів Президента і постанов Кабінету міністрів з приватизації земель.

Передбачені генеральним планом, наприклад, мостовий перехід через Труханів острів на Троєщині. Багато там земельних ділянок і землекористувачів, яких треба відселити. Це і дачі, і приватний сектор. Якщо людина приватизує, а згідно з чинним законодавством документи дають безоплатно, потім людина, яка приватизувала, чи купив інженеру майстерів, чи колектор, чи дорогу. Це все важко вирішувати. Тому ми не рекомендуємо включати приватизацію ділянок, їх можуть передавати у тимчасове користування на умовах оренди. А нині, це було визначено історично, і де є відповідна стабільна забудова, там ділянки можна приватизувати згідно з чинним законодавством. І, безсередньо, відповідно до зон, що мають певні межі. Уся ця інформація буде доведено до мешканців міста.

— Ви кажете, що ведеться така робота: які ділянки приватизувати, коли і хто. Як це визначитимуть?

— Приватизація земельних ділянок, які мають право на володіння цією землею.

— Мають, передаємі ті, хто має на них ділянку. Було б корисно.

— Так. І відповідні документи на право землекористування. Я думаю, таку роботу й почнемо з другого півріччя нинішнього року.

— Дякую за розмову.

Ігорю у веда
Світлана ПІСАРЕНКО

У номері

• Львів

Ланцюг доброї волі

Голова Львівського міськвиконкому Василь Куйбид та президент Кракова Юзеф Йосифа уклали у Львові угоду про співробітництво. Обидва старости міста мають схожі проблеми. Це, зокрема, реставрація архітектурних пам'яток історичного центру. Співпраця вже започаткована між Львівською топорно-фондовою біржею та Краківською торговою палатою. У рамках добрососідньої акції «Ланцюг доброї волі» краків'яни привезли до Львова шкільні партії, незалежно придбавши лікарняні ліжка, інвалідні візки. У Кракові відбулися конференції, присвячені життю Львова.

• Запоріжжя

А тепер — і недільна литовська

З початку року в Запоріжжі діяли єврейська та польська недільні школи. Відтепер з'явився ще одна литовська. Їїмені Крістіянаса Донелайтиса. Дитя заповіді литовської національності (як, до речі, й самі батьки) зможемо поповнити свої знання з історії литовської мови, його історичної бетативізації, вивчати литовську мову національної традиції.

На черзі, повідомив начальника міського управління освіти Миколай Фролов, — відкриття польської недільної школи.

• Крим

Якщо народжувати, то вже трійню

Справді безпідпоруко збільшило свою 28-річному чоловікові Лесару Гірову 19-річна Єлизавета Беркова, народивши відразу трьох хлопчиків. Малюки перебувають в особливих умовах під контролем медичного персоналу другого Сіфернопольського пологового будинку.

• Київ

Зону «здобрюють» словацькими гербіцидами

Як повідомив «інтерфакс-Україна», 26 лютого з результату застосування гербіцидів автомобіля, який працює на Словаччині до Одеської області, майже 17 тонн рідиного гербіциду «Требілан» вилито на грунт пологої кельмітупи «Пролісок» (околиця Києва). Вирішено вивести з експлуатації в зоні відчуження в районі Чорнобильської АЕС заражений грунт, а також те, що залишилося від автомобіля та вантажу. За даними штабу цивільної оборони, витрати на ліквідацію екологічної аварії склали 20 млрд. грн.

Повідомлення Державної комісії єдиного часу і еталонних частот України

Державна комісія єдиного часу і еталонних частот України повідомляє, що відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 20 березня 1992 року № 139 на якій території України 31 березня 1996 року о 12 (другій) годині за київським часом вводиться «літній» час, переведенням стрілки годинника на 1 (одну) годину вперед.

Благодійність тижня

Людмила ГРАЧ, «Голос України»

Цирк у свій вихідний...

Гадаю, не знайдетеся дорослого, котрий не побував би у цирку. Якщо не в дитинстві, то хоча б 6-7 років чадом — незалежно від того, чи мали вибачити побачити яких екзотичних звірів та хижаків? Нині, на жаль, не всі можуть відвідати цирк. Згадайте, що малявських цирків, інвалідів. Упевнена, не всі вони бачили дивне циркове дійство. Тож, зв'язавши на численні прохання таких закладів, артисти столичного цирку під орудою народних артистів України Володимира Шевченка та Бориса Зайця, жетувачи своїм великим діям — вторком, безоплатно (зауважу — без спонсорів) присвятають київській малечі своє величезне мистецтво. Додам, який чудесно розповсюджувало управління із захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС. Київській міській держадміністрації.

Піддавати мистецтво цирку діти почали просто з манежу. В полдорозних масках вони залюбки їздять на конях, нощі, а це захоплює дивлячись виступи жонглерів, фокусників, гімнастів і танцю, кулацьких казюк. Що й казати, мода — цирк, урешті, дитячі потреби. До того ж його дирекція обидва зашанувати благодійництвом виступу ще й у кінці для дітей «чорнобильців».

На думку голови організації «Дитя Чорнобиль» — Ваутиского району Києва Лариси Лебедєвої, було б непогано, якщо це й театри подала про таких дітей.

Фото Юлія ВЕНГЕРЕНА.

Володимир КОРОЛЮК, «Голос України»

Українська карта в російських виборах

ПЕРЕДВИГОРНІЙ відінок, якого набуд виступ до Києва маршалів Російської РФ, може треба ув'язати насамперед з фігурою Геннадія Зюганова, лідера російських комуністів і головного суперника на Бориса Єльцина на президентських виборах.

Попри потужний старт нинішнього господаря Кремля у передвиборчій гоні, Геннадій Зюганов продовжує залишатися її лідером. Його електорат — 22 мільйони росіян, які віддали свої голоси за КІРФ на виборках до Державної Думи. А це, зважаючи на виборки 16 червня, являє керівника комуністів, потрібного збірки близько 32–35 мільйонів голосів. Проте Борис Єльцин, в опитуваннях займає кожну по третє місце, пропустивши поперед себе ще й «сина крижаста» — Володимира Жириновського.

Написані замисловими прогнотами приклади свідчать про ітаку Росією незалежності — у цьому домі висловлює Геннадій Зюганов на пресконференції у Києві. І навіть такі дані: Москва і Санкт-Петербург становлять від 60 до 70 відсотків імпорту продовольства, тоді як сільськогосподарське виробництво Росії згортає.

В окремих регіонах РФ коїться поглибленню 6,5 тисячі злочинів на 100 тисяч населення, в споживанні спиртного перевищує 15 літрів чистого спирту на душу населення. Це, по суті, означає депривацію нації, — підкреслює лідер російських комуністів. До речі, народжуваність у сусідній державі наблизилася до критич-

ної межі — на сім'ю з двома дітьми припадає 1,4 дитини. Уже завтра один працюючий мусить заробити копійки для утримання з несприятливих.

Отже, у проміну Борису Єльцину ставлять 6 мільйонів бюллетенів, 20 мільйонів голосів і 15 мільйонів тих, що недовбавлять.

У свою чергу, нинішній Президент РФ випливає комуністів у терорі, у тому, що він змушений був проводити реформи похотом, а не за сімдесят років управління державою КІРПС так і не змігала нагородити людей.

Словом, головні критики втручати обох кандидатів відомі. Як і обійняти. Шоправда, Борис Єльцин у цій частині програми має доску переможця. Бо, скажімо, якщо йому дійсно зарплата з березня відключити зарплату, по зарплаті, тоді його рейтинг може навіть перевищити рейтинг Геннадія Зюганова. Одинок для остаточної перемоги цього замало.

Щоб перемогти, потрібне діло. Наприклад, пов'язане з початком відношення лідерів. Неадекватно сьогодні загрозливі про утворення Російсько-Білоруської конфедеративної держави.

Одинок багатьох цікавить насамперед Україна і незалежність України. Неадекватно сьогодні загрозливі про утворення Російсько-Білоруської конфедеративної держави. Одинок багатьох цікавить насамперед Україна і незалежність України. Неадекватно сьогодні загрозливі про утворення Російсько-Білоруської конфедеративної держави.

Одинок багатьох цікавить насамперед Україна і незалежність України. Неадекватно сьогодні загрозливі про утворення Російсько-Білоруської конфедеративної держави.

Сергій ЛАВРЕНЮК, «Голос України»

Прем'єр настроєний рішуче

ДОНЕЦЬК для позначки урядової делегації на чолі з Прем'єр-міністром Євгеном Марчуком було вибрано не випадково. Він казав не в пошуку, а в підтвердження своїх слів: «Якщо ми не вийдемо з України, ми не вийдемо з України».

Поїздка тижня

ДОНЕЦЬК для позначки урядової делегації на чолі з Прем'єр-міністром Євгеном Марчуком було вибрано не випадково. Він казав не в пошуку, а в підтвердження своїх слів: «Якщо ми не вийдемо з України, ми не вийдемо з України».

Утім, як і очікувалося, розпочалася робота поїздки. Саме з відвідин шахти (вибір Прем'єра зупинився на шахті «Ілюмінат», яка не брала участі в страйку) та розмови з керівниками шахт. Звичайно, радісною в тих розмовах було мало: тільки минулого року середньодобовий вилідок вугілля в області скоротився із 140 тисяч тонн в січні до 111 тисяч у грудні. Керівництво області вважає, що таку ситуацію спричинили несправильні підходи до реформування галузі. Скажімо, сьогодні є багато шахт, на яких можна робити потужні шахти, однак через брак коштів вони просто стоять. У той же час тринада практика фінансової допомоги шахтам, які вже давно потрібні, не було закрито. Отже, не розвиваючи їх перспективні шахти, бо за їх рахунок підтримували збиткові. Сьогодні ситуація має змінитися докорінно: розроблятиметься механізм на підтримку конкретних шахт, який передбачатиме і максиміально збільшення механізм їх повернення. Крім того, тутішній газу буде надано 170

мільйонів тонн на рік. До речі, фактично вважають, що за таких темпів вилідок буде розширений, аби не вистачити на 600 років.

Достатньо серйозно розмовляв з керівниками шахт, зокрема, з керівником шахти «Ілюмінат».

— Немає сумнівів, — зазначив Євген Марчук, — що хоч би як нам було важко, ми повинні зарплатити вчителям, лікарням, лікарям та ін.). На думку керівника урядової делегації, причиною цього стало нецільове використання коштів на комбінати. Тому, розірвавши договір оренди, уряд збирається надати 15 трильйонів карбованців на підтримку будівництва дорожнього стану. «350», щоб він почав давати прибуток.

Ще одне важке питання — енергетика. Уряд планує надати майже поповнення самостійності переважній більшості господарств суб'єктів в енергетиці, до того, доки кожний конкретний виробник не матиме мотивації до підвищення ефективності роботи чи до зниження тарифів, матимемо постійні проблеми в енергетиці.

Зрозуміло, що це не перелік децентралізації енергетики, а лише неї залежність безпеки держави.

Крім того, Євген Марчук видавав КСП «Бешівський», озвучивши, що робочою задоволює з карбованців на підтримку будівництва дорожнього стану. «350», щоб він почав давати прибуток.

А стосовно комбінату ім. Кірова, то цілком можливо, що найбільшим часом з орендарями буде розірвано договір, бо вони не виконали його умов. Крім того, урядові комбінати отримав валютний кредит під гарантії уряду в розмірі 199 мільйонів німецьких марок, планував використати його на технічне переобладнання. Дороговий

стан «150» за участю німецької фірми змонтовано, і сьогодні він видає продукцію. Але щоб закрити другий стан — «350», не вистачить коштів, бо комбінат закритий з відвідин майже — близько 24 трильйонів карбованців.

Утім, на підтримку комбінату, під гарантії якого видавали кредит, вже виплатив кредиторам 20 мільйонів доларів річних (тих грошей, які мали піти на виплат зарплати вчителям, лікарням, лікарям та ін.). На думку керівника урядової делегації, причиною цього стало нецільове використання коштів на комбінати. Тому, розірвавши договір оренди, уряд збирається надати 15 трильйонів карбованців на підтримку будівництва дорожнього стану. «350», щоб він почав давати прибуток.

Ще одне важке питання — енергетика. Уряд планує надати майже поповнення самостійності переважній більшості господарств суб'єктів в енергетиці, до того, доки кожний конкретний виробник не матиме мотивації до підвищення ефективності роботи чи до зниження тарифів, матимемо постійні проблеми в енергетиці.

Зрозуміло, що це не перелік децентралізації енергетики, а лише неї залежність безпеки держави.

Крім того, Євген Марчук видавав КСП «Бешівський», озвучивши, що робочою задоволює з карбованців на підтримку будівництва дорожнього стану. «350», щоб він почав давати прибуток.

А стосовно комбінату ім. Кірова, то цілком можливо, що найбільшим часом з орендарями буде розірвано договір, бо вони не виконали його умов. Крім того, урядові комбінати отримав валютний кредит під гарантії уряду в розмірі 199 мільйонів німецьких марок, планував використати його на технічне переобладнання. Дороговий

Фото Вадимира СОЛОВЬОВА (Укрінформ).

ПОВТУТУЄ думка: заробити неопозначений капітал можна під час економічного піднесення держави. Проте, іноді, це ближній капітал дається зовсім на дерев'яних руках. А якщо до того й процвітають задоволені адекватно на безкарність — зробіть це зовсім просто. В другому випадку процес написання кішень майже завжди іде врозріз з інтересами інших людей. Утім, це саме те, що хвалює «напишачів» жінки за бач.

Лист

«... Плановий журналіст, — читавмо за листом, який адресовано мешканцям Лохвицького району (сьогодні 26 підписів) до редакції «Голосу України» з проханням розібратися у ситуації. — Приїхав до нас, у Лохвицю, Руденко К. П., як він став директором районної заготконтори — Рік у рік заготконтора зазнає збитків. Закриває приймальні пункти (у Сєнці та Пісках). Чим сам займається — можна лише здогадуватися».

На хайборізованих комбайнах, яким керує (перерізі) В. І., «утилізують» дає дає з листа, — Костянтин Леонідович Руденко — своя людина. «... Відбуваються там йому борошно вищого сорту, пречку, пшеницю, а той все же це до Києва і продає. А подивіться, що у наших крамничих! — пишуть далі мешканці Лохвиці. — Хоч дають ветеринарним з пієкля круп!»

Не втомлюватимемо нетерплячого читача повним змістом цього листа, у якому наведено й інші факти «господарювання» Костянтина Леонідовича. Обмежимося лише сумним підсумком, який роблять мешканці Лохвицького району, звернувшись до газети: «1995 року підприємство заклинулося у боргах. Заготконтора, за показниками, «опинилася серед заготконтор області за рівнем збитків». Коли прихвалюєш підприємство з орендами підприємств «Заготконтора райспоживспілки», ми були шоковані. Капіталістичне, ще точніше, і в страшний сні не привертається...»

Дивно було чути про збитковий заготконтору. Адже сама система заготівалі, знявши до розумного підходу і нолі не лише про власні кишені дбати, спримаючи на отримання прибутку. Ось і до Лохвицького райзаготконтори, за словами її працівників, і селяни не проти подавати свої надлишки — лише платили б, і колективні підприємства раніше часто-густо дилилися продукцією. Коли прихвалюєш райцентр і поновлюєшся з орендами підприємств «Заготконтора райспоживспілки», ми були шоковані. Капіталістичне, ще точніше, і в страшний сні не привертається...»

Діяння

— Практично згорнула вся робота у районі з заготівалі надлишків сільськогосподарської продукції, — розказав голова Лохвицької райадміністрації Заволунський, — Костянтину Леонідовичу Руденку, який «мужиком» очолював з листопада 1992 року заготконтору, у директоровському крилі «більше думалося про себе».

— А голови КСР і селяни пишуть листи до держадміністрації, проносять перший заступник Лохвицького райради Микола Лісовський, — приходять, починаються з'ясування відносин... Повабирав Руденко худоби, пустих у реалізацію. Треба, щоб той, хто здає, хоча б через місяць гроші отримав... Преходить місяць. Директор все відбудується. Вже й ховався з цієї худобини давно з'їхав...»

За словами Миколи Лісовського, 75% торшнього помідорного врожаю загинуло на районних полях з простої причини — заготконтора не придляла заготівалі оочів належної уваги.

Під час наплого перебування у Лохвиці зустрілися з директором орендного підприємства «Заготконтора» Костянтином Леонідовичем Руденком так і не відіслав. Коли постало питання про перефундування його на посаду, він написав заяву на відпустку для догляду за дитиною. Натомість надіслався поговорити з іншими працівниками.

— А ми йому й будинок побудували, згадує часи сильної праці з колегам по колірній бухгалтерії АП «Заготконтора» Катериною Кравченко. «Все сподівалися... він і для підприємства так старатиметься. А вийшло навпаки: зробив нас справжніми старцями... І урупні ми мали багато, і борошна багато. Та тільки все це спускалося

ся за цінами, іноді навіть більш низькими, ніж бракос. Заради чого — не знаю».

Деякі факти з діяльності підприємства на ній заготівалі, у часи директорства Костянтина Леонідовича, незолком у роботі як ній не назвеш. Від того, що сплило, скоріше віс продуктиві, в яких в порушенні асептичності підприємства. Так, 18.04.1995 року у новобасовому цеху заготконтори Лохвицького райлабораторію ветеринарної медицини було зроблено аналіз м'яса від двох яловичих тупі підпорлітості якості без ветеринарного тавра. Аналізи засвідчили: м'ясо, яке містить будинок кишкових паличок, трупності походження і належить утилізувати. Головний держспецветеринар району зобов'язав директора АП «Заготконтора» тупі утилізувати, в яких в порушенні асептичності підприємства м'яса притягнуто до адміністративної відповідальності. Незважаючи на це, як впливає з протоколу засідання районної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки й наслідків чужих ситуацій від 16.06.1995 року, тупі було пущено на кобасу з наступною реалізацією на селення...

Районна контрольна реалізація служба, перевіряючи діяльність підприємства, виявила «вислідок відсутності належного контролю» у болю директора Руденко К. П. і бухгалтерського апа-

синалі заготівалі джикі і будинок, що змушують без вичок. Слідилося, все, що можна було звідси явити, вже виспели. Такий самий стан справ й на іншому «мертвому» приймальному пункті заготконтори у місті Пісках. Та й селянин, який ще заготівалі у Южній живе не багато краше. За словами одного з працівників, який «відтрубує» тут 26 років, такого сезону він це не бачив: звідси пішло лише 4 вагони огрітій та 4 «помідорів». А в очолюєчому заготівалі з заготівалі з торшнього врожаю — 25 тонн напусти та на вагон солених огрітій і солених помідорів. За того, що в Южній пам'ятають часи, коли з цього приймального пункту відходила завантаження по 4 вагони овочів на день.

У боргах ми загинули, — подивився в о. директора АП «Заготконтора» Олександр Петренко. «За електроенергією треба віддати 1 мільярд карбованців, здавальникам — 1,5 мільярд карбованців, м'ясопсам — 2,6 мільярд та й працівникам підприємства вже 3 місяці він не сплачує зарплати. Загалом загорувані близько 6 мільярдів».

Замість епілогу

Як то кажуть, сильний віршову не плетати... В решті решт колектив підприємства, так само як і працівники райспоживспілки, висловили Руденку К. П. нездоволення. Коли постало питання про звільнення, директор написав заяву з проханням надати йому відпустку з доглядом за дитиною, балаканою змінив чи не свій своєму дружини. Мав право. Та ось у правдінні вважають, зроблено це не іншаке, як з метою уникнути дисциплінарної відповідальності і потім крило за собою залишити. За дватри роки все перетерпіть, перемелеться — борошно буде і не лише оно... Сподобалося, видно, керувати заготівалі.

Правління ухвалило: за систематичне невиконання службових обов'язків, нехтування зобов'язаннями, порушення постанови виконання господарських органів директора — із обійманої ним посади звільнити і трудовий контракт розірвати.

Проте розставання майже заготконтори-страждальності і на цьому не скінчилося. Службовий узаик перед самим Повним роком переночував до особистого гаража. Його працбав, без дозволу трудового колективу на винув

автомобіля, водій колішнього директора Романашенко М. І., передавши насправді підприємства 96 мільйонів карбованців, що є останній прийнятий у розрахунок за виконанням підприємства операцій. І це при тому, що балансова вартість машини становить більш як 173 (17) млн. грн.

А що ж правозахорунці? — спитав цивилний читач. Ходять чути, у колішнього «поладу заготівалі» там все «охололо», а з викладеного злище листа впливає: він має надійний «дах» навіть у святій-святих — районній прокуратурі... За словами одного з представників правозахоронних органів району, відповідні інстанції вже ж таки провадять перевірку цього підприємства. Та заготконтора не вже все одні, що мертвому каділо. Адже численні комісії борги не покрити».

... А в директоровському кабінеті не вичукає телефон — беруть за голівкині зв'язані з сільгосппродукції, якім побирили швидкий розрахунок. Трубку бере Олександр Петренко й пояснює, що він в. о. і тільки з 15 січня на посаді.

За його опіками, реанімувати лохвицьку заготівалі, це в разі, якщо вдасться отримати в банках кредити. Звісно, передовсім треба розрахуватися із здавальниками. Ну й починати розкручуватися. Адже від клієнтів-посувців не спенасієся: просять м'ясо, кролячий шматочок, квасолу. Аби ж то закупити все це, журиться в. о. директора.

Проте судячи з усього, окрім проблем фінансових, АП «Заготконтора» доведеться розв'язувати ще одне завдання, значно важче — знову надати довіру в селян.

І ще кілька слів до теми. Дехто в нас часом, і не стосується керівників усіх рівнів, любить прикриватися економічною нестабільністю в країні. Мовляв, що там назвати про мене і про те, чим я керую... Та погнали додаль! Але ж все у вічній боротьбі з буржуазією! А самі тільки тягнуть рибку з наламаної водички. А заготівалі, за словами працівників АП «Заготконтора», — справа прибуткова. Це вже напевне...

На знімаках: заготконтури у Южній; працівники який пропрацював у Южній 26 років, такого «бідного» сезону ще не пам'ятає.

Валерій ДРУЖЕНКО,
Юрій ВЕНГЕРШ (фот.), «Голос У»

Ваннажне помаранчі в очках

обо Чому сім'я Лохвицького району не вірять більше системі заготівалі сільгосппродукції

рату АП «Заготконтора» за роботою новобасового цеху значні зловживання. Цим завдано шкоди на суму одного мільярда п'ятисот мільйонів карбованців».

За словами все тієї ж Катерини Кравченко, заготконтора аналізала 18 мільйонів збитків, реалізуючи торі у серпні через торгову мережу кобасу за 310 тисяч карбованців за м'ясограм, тоді як її калькуляційна ціна на той період становила 380 тисяч.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Тим часом «Заготконтора», поведи в рахунок майбутніх директоровських заслуг, допомогла Костянтину Леонідовичу не лише їм будувати, а й сарайчик вартістю 83 мільйонів сполучити, з яких власних будови спроби повернути лише 50.

Юліана ШЕВЧУК, «Голос України»

«Це мій хрест»

... Євген Коновалов мав типову біографію — виріс на Донбасі, за фахом педагог, 13 років працював сільським учителем у Криму, де одружився і став батьком двох дітей. 1983 року він розлучився з дружиною, яка відмовилася від турботи і виховання дітей. Євген відмовився теж — але від усієї спільного майна. Він із собою до своєї отриманої двокомнатної квартири лише двоспальний матрац. Старшому Вітку тоді виповнилося три, Микішці — два роки.

Тодішній зарплата сільського вчителя дозволяла батькові спершу придбати холодильник, а потім постачувати меблі. Згодом Євген перейшов працювати до Бахчисарайського будинку піонерів на базі сільськогосподарської школи керівником фотографів. Якось у поїзді під Алуштою на групу напав озброєний бандит-гвалтівник. Дорослим адалася захистити дітей, зловивши того ж дня зарплати, але з міліції Євгена відправили до лікарні з вогняльним пораненням у боці, зі струмом мозку та ушибом хребта.

Навесні 1985-го у нього почали відмовляти ноги. Діти жили у дідуса з бабусею, який було тяжко подглядати за малечком, але — інвалід війни, велике домашнє господарство. От і написані синові листи забирає,

мовадя, дітей. А Євген — фактично прихитий до ліжка. Можливо, не в надало йому сил. «Хто, крім мене, має нести мій хрест?» Спочатку почав стояти на мильниці, а згодом кричати, граючи попу і надувши ступні, став майже неможливо піти... 1989 року Коновалов, якого було визнано інвалідом II групи, повернувся до рідного Донбасу.

Некримінальний кримінал

Коли Євгенова дружина вдруге вийшла заміж, триплася нагода розширити житло. Ось і згадала про свої дітей, аби прописати у квартирі. Звернулася до суду, але суд виніс рішення залишити дітей з батьком. Той самостійно вивіз дітей. Суді казали Коновалову, що має право вчинити так само, але не став: «ус-та-ки мати».

У лютому 1990-го матір раптом зі своїм чоловіком викрала старшого Вітку просто із школи на очах учителів і батьків. Карний розшук. Слов'янська спрацювала справно, і вже за два тижні було відомо, що дитина з матір'ю перебувають в Узбекистані. Коли дітей передавали батькові у народному суді, між матір'ю і старшим сином відбулася бійка... На Вітків виявили сили пориві разом, на молодшому — шрами

від розпаленої пластмаси. Мишко майже перестав учитися, залишився на дурний рік у другому класі, його часто били по голові, від чого пропала пам'ять. Після повернення додому хлопчика визнавали інвалідом.

Дискримінація чоловіків?

Мишка не хотів приймати до загальної школи, наполягали на відвіді до спеціального інтернату. Батько змінив настанови на своєму і разом з сином узявся на недопоможу прогнане.

Суперечки, боротьба, доведення, заваляло 6 аксіомного, що ти — батько своїх дітей і маєш право і спроможний їх розсити і виховувати, супроводжували Коновалова з дня в день. Завдавало, не буде кінця районним, обласним комісіям, комітетам жінок, які приїжджали з переноскою додому, заглядали до холощилинка, купували приготуване на плиті. Чи не лише забрати дітей до дитбудинку?

З нацією, а може, з відчаєм написав якось Коновалов лист до «Комсомольської правди». І відгукнулися такі самі самотні татусі. Лігали з різних куточків

ЗНАЙВІДНОМІА СВІТ-ДОМАЙВІДНОМІА-БРАУР-НА ФРАЗУ «У ЖИТТІ ЗАВЖДИ Є МІСЦЕ ПОДИ-ВУ» ВИПУСТАЮ-ВІПРАВ-ДОВІСНИКІ ВИРІШАТИ СЕБЕ РЕАБІЛІТУВАТИ ПРИКЛАДОМ ЖИТТЯ ЧОЛОВІКІВ, СЕГОМ ЯКОГО СТАЛО НЕ ПОЛІТИЧНА ЧИ БІЗНЕСОВА КАР'ЄРА, НЕ НАУКОВІ АКТИВІТА ЧИ МІС-ТЕЦЬКІ ШЕДЕРИ, НЕ ЧУДЕРНАЦЬКІ ВИТІВКИ, ЗАБІВЕНІ ДО КИШКИ РЕКОРДИ, А ДО ВИХОВАННЯ ВЛАСНИХ ДІТЕЙ.

нашого суспільства. Отримав наразі безстрокову пенсію і тримався квартири киянин Анатолій Якович, ідеолог, ласочник. Коли його дружина померла від раку, молодший дитині було всього місяць. Сім років він ростив дітей сам, на колісній пересувалася до кухні, ванної кімнати. А нещодавно увійшла в його домілку і доля нова радість — дружина Рита. За останніх кілька років 12 таких сімей стали позитивні. З'явилася друга мама і у дітей Євгена Коновалова — Тетина, вчителька з Полтави. Алге навчати найліпших, батьківська турбота не замінити дитині втраченої материнської ласки. Ось і тягнуться дитині оченята та ругенята до кожної жінки, яка заходить до дому, чи вона член комісії райради чи журналістка...

Горе не біда

Не на такий новорічний сторінок співпадає сім'я Віктора Чорнобрового із Запоріжжя, інвалід зору, вчителька із дітей «Непрошаних гостей», які заздалі до його квартири, забрали телевизор, телефонний апарат, «дипломат» з документами і дитячі речі. Та відшукувалися заради біди добрі люди. Євген Коновалов, нині президент Асоціації мужиків України, розповів про мужиків татусів України з моральною підтримкою і бажаним реальною допомогою. Відшукуються переважно вчителі-пенсіонери, школи, релігійні громади, Понурюють освітньо-виховні, вісничим самотнім татусам. Міська рада надала матеріальну допомогу, мер Виниці Дмитро Дворник особисто допоміг сприти у створенні виробничих цехів для інвалідів. Алге ці люди прагнуть працювати, творити й приносить користь своєму суспільству.

Але директор нашої редакції замінив Євгена Коновалова і голова вісничого осередку Асоціації мужиків татусів України Дмитро Пасичник, які стовістимі в Україні скрещують уже в двох областях: Донецької обласної адміністрації в особі її голови Володимира Шербана надала матеріальну допомогу, пропонує внаслідок, як неможливо в області, охорони забезпечити лікування. У Виниці 2-а дитяча клінічна лікарня віддала пухлики до санаторію «Іскра» для лікування, а в с. Баті, а директор СП «Кіле-рське» Віснелас Шербан оплати реституції асоціації.

Тато пласк друга мама

Гуртом, кажуть, і недруга здолаєш. Спільним зусиллям, звільняючи зусиллям, звільняючи інформації нині татусам уже вдалося зробити перші кроки у боротьбі з байдужістю

Автор переказу гонорар Асоціації мужиків татусів України

Як поживає парочка — Мартин та Одарочка?

Людмила ГРАЧ, «Голос України»

або Зародження молодого сім'ї в Україні

ЗНАЄТЕ, коли дарують бавовняні хусточки? Жінка чоловікові на першому році шлюбного життя. А чоловік жінці — на шестий рік життя у житті молодих ходять будні. Розжеву окуляри, криж які партнер ідеалізувався, змінює на зблизьмивше сьомо, коли усі вади (а вони ніхто не обіцяли), як лощава — до 20-23 років встигає одружитися більшість. А загалом подружжя офіційно може вважати себе молодим, допоки чоловікові або дружині не виповниться 28.

Тож такі тисячі молодят із 11 регіонів України потрапили під «відресту анкетування», яке матиме продовження аж до 2015 року. Було й таке, що під час опитування деякі сім'ї встигли розлучитися... Нерозуміння справжнього значення сім'ї робить шлюб слабким і вразливим. Шлюбно опрацювані пари свідчать: більшість молодих людей теоретично прагне до створення шлюбної, життєдайної сім'ї, щоб якомога більше дітей шаста одне одному (89,8 відсотка). Друге місце у шкалі загальної цінності — створення шлюбної сім'ї молоді сім'ї відводять здоровому способу життя, добром харчуванню і побуту (84,5 відсотка), 79,7 відсотка опитаних ібачать цінність своєї сім'ї у народженні та вихованні дітей. Передовсім матеріально забезпеченням хочуть бути 67,1 відсотка, для 65,1 відсотка — сексуальна привабливість, одруження додає щасливості собі 65,1 відсотка. Справді, усі перелічені потреби одним ланцюгом сплели сім'ю. Однак вважати, що міцна та сім'я, в якій нема конфліктів, теж по-

мишка. Просто варто поєвскач пам'ятати, що кермо управління фізичним та моральним здоров'ям парочки в руках у обох. І обирати собі «полювину» треба на все життя. А то часто-густо серед молоді побутує така установка: «якщо не сподобається, то розлучусь». Звісно, багато розуму не треба, щоб розлучитися. Але якщо з'явилася відповідь: І надломлюють доло надорочком нерозуміння молоді батьки.

74 відсотка як жінок, так і чоловіків були раніше в шлюбі. На момент опитування один раз вступили в шлюб 1,3 т. у кого є діти, становили 12,4 відсотка, причому у 8,8 відсотка відповіді вони надіслалися в останньому шлюбі, а 2,8 — мають дітей, народжених у попередньому.

Нині багато розмов точиться довкола дошлюбних сексуальних стосунків. Так, не особиста справа кожного. Але оцінює їх молоді? 96 відсотків молодят вважають не нормальним і природним. Однак ті, хто їх мав, позитивно став-

лялися і до незарезованості, й до повторного шлюбу і днях найповнішого функціонування сім'ї (більш як 30 відсотків) є «задоволення сексуальних потреб». Отже, така обставина відіграє роль у формуванні шлюбно-сімейної свідомості молоді.

А загалом основною проблемою сучасного молодого шлюбу дослідники вважають невідповідність проміжним внаслідок. Тож певно, перед тим як пролунає марш Мендельсона, варто обговорити питання і розподілу обов'язків, і грошей, і майбутніх стосунків з батьками, і життєвих цінностей, і національних традицій тощо. Рациональний, розумний підхід, на жаль, не викориняє у нашій культурі. Шлюбний контракт налічує 4 відсотки молодого подружжя, а 37 — узагальні цифри про не чули.

Ніше правди діти, ми не всі навічани-сі розумні одне одного, поєвстатися своїм «Я» і життєвими цінностями, не крапінки втрачаємо найліпніше — любов ближнього. Згадайте, як ви діяли в момент непорозуміння: чи не висусли замишених ним, чи партия, чи не сприймали серйозно сказане запалу, не зачіпали його особистість, батьків, професійну компетентність, чи зумили вислухати? Якби так, то у вашій сім'ї лад і вам не потрібен скраб.

Початок
на 1-й стор.

Христофор ГРУША,
Юрій ВЕНГЕРЕН (фото), «Голос України»

Інь і Янь, раненько встань...

А після цього, якщо вже йдеться про Інь та Янь, мені чомусь згадується мій знайомий сорокарічний воєнний капітан, який пройшов Чорнобиль у найпекельніші дні й години. Вийшовши звідти, він ось уже котрий рік галантно попереджає при знайомстві яку-небудь Інь: мовляв, мадам, не бійтесь, як мужчина я для вас не становлю жодної небезпеки, а в усьому іншому — я до ваших послуг! Чорт їх знає, як воєни його любили до Чорнобиля, але тепер, — я свідок, — воєни від нього, «безпечного», в захваті. Й, звісно, говорю про розумних, а їх не так і мало, в усякому разі, на долю капітана вистачає. Причём не жалують — просто люблять, пошля ім, Боже, побільше недурних капітанів, здатних дослужитися до майорів і вище.

А ще, звертаючи вашу увагу на знімки Ю. П. (а вони промовляють самі за себе), хочу запросити вас винити за тих із нас, хто не боїться відморозити своє сонячне начало (днів. відповідний знімок), а увагу самого Ю. П. хочу звернути на знімок, де Янь чомусь рухається вниз, а Інь чомусь угору. Я розумію, що знімок — документальний, але — чому?! І, як колишній заводний, я команду: «Ліва колона — кру-гом! Ма-арш!!!»

Броніслав ГРИЩУК, письменник

**Не даймо
везнути пам'яті!**

ПИШУ про Кам'янець-Подільський. Точніше, починаю з нього (згадати б тут і Меджибіж, і Сатанів, й інші історико-архітектурні пам'ятки Хмельниччини, що збереглися, мов пісня, в камені), опираюся на нього, переймаюся його долею.

Не хотілося у одаватися до риторики, до окреслення того, чим є для поляноля, для України Кам'янець, місто, що має Стару фортецю і саме є фортецею: хто ж сьогодні не знає! Місто старе як світ. З незмірно своєї давнини жили тут улінці, тиверці, волинняки — кльборобн, скотарі, мисливці. Жили українці, литовці, поляки, вірмені, турки. Й усі (чи майже всі) залишили тут слід власної діяльності, слід, втілений переважно в архітектурних пам'ятниках.

Стою над кайніоном. Там, унизу, поміж двома прависими стінами кам'яного провалу, тече бистра вода. Сморічає, черпають, сіріють, виливаються. Діти, жінки, чоловіки, телята, коні, таргани. А оне Хрестоваздійняська церква. Реставрація. Можна сказати, збудована заново. А це кілька років тому, стоячи на цьому узвишші, я бачив, як на чорній землі, в долині, вилуплюється кувик, який задатий отвори в тріскавих стінах, навігують різьблені колонки. Реставрували! І слава Богу. Та скільки це й, нереставрованих, занедбаних будинок, церков, костелів, монастирів, замків, палаців, маєтків, маєток! Як же не похотіло завершити той чин інший об'єкт (але й лише половину робіт виконають) — пожежа... Немов на чиніс змовлення. Так пожежа, так історичні доміканції, так історичні будівлі, так історичні кораблі, так історичні події, так історичні чуттєвак.

Старе місто, місто-фортеця, тим часом просто гине. Оглядаю його якось багатий паліцець, власник туристичної фірми, хотів марширувати Рим — Кам'янець відкрити. Щоб і на трохи валюту передати, на реставрацію. Але прибув сюди вдруге через кілька років після першого свого візиту — ажувачусь: «Що це, землетрус у вас був? Чи бомбардували Кам'янець?» Не впливав італієць місто, відмовився од властивої мрії сполучити своїм існуванням батьківщини, туристським марширувом.

Якби ж воно комусь було, те місто. Якби ж мало воно справжній державний заміст, а не просто іржаві чавунні плити на стінах: «Пам'ятка архітектури...» охороняється законом...»

Архітектор Євгенія Михайлівна Пласмичкина протягом багатьох років очолювала групу квітського інституту «Укрпроект», що працювала в Кам'янці. Вона підготувала ряд проєктів реставрації пам'яток Старого міста, тривалий час вивчала давній центр Кам'янця, який у роки Великої Вітчизняної війни зазнав значних пошкоджень (до нашого часу збереглося лише 10 із 70 середньовічних споруд). Місцеві і зовнішні жальні не відійшли від ідеї реставрації (Євгенія Михайлівна померла), було відновлення Центральної площі Старого міста.

Складність цієї проблеми, вважала Пламенницька, полягає не тільки в порушенні цілісності заповідника, а й у тому, що зруйнованою вивалюється лише наземна частина збудови. А підвали (накопичуючи величезну кількість бруду, сміття, а також величезну обсягу політичних споруд) під асфальтованим покриттям та газами парку утворюють шлу систему підземних порожнин (я відвідував один з таких очищених підвалів – дивовижний розгалужений ґрот із високими склепіннями).

Виходячи з цього, науковці «Українкрестраствари» запропонували відновити стару збудову на давній планувальній основі, тобто йти в сторони спадщини, а не в сторони кеселів. Це означає, що будівля буде відреставрована в тому вигляді, в якому вона була в час свого будівництва.

[illegible]

То — найлегший, найпростіший спосіб вихолупити гнів, біль, невдоволення. Значно важче допомогти місцевій владі у ідентифікації складної справи відроздження Кам'янин.

Про проблеми міста мені (не лише, звичайно, мені) вже доводилося писати у місцевій пресі. Але оті публікації мало що дають. Можливо, «Голос України» допоможе. Газета, яку реально читають депутати й урядовці, Президент та Голова Верховної Ради. От і я звертаюсь безпосередньо до них: врятує Кам'янець! Бо він — єдиний у своєму роді. Бо ніде в світі немає міста, схожого на нього.

Микола ВІНГРАНОВСЬКИЙ —

ЧОТИРНАДЦЯТЬ СТОЛИЦЬ УКРАЇНИ

Короткі нариси з історії нашої країни

Трипілля — столиця праУкраїни

34-го по I-е тис. до н. е. на терені нинішньої України розквітла перша в Європі цивілізація, що має назву Трипільська. Назва її походить від назви села, яке лежить вниз по Дніпру, недалеко від Києва. Та старожитня людинність праукраїни орала волами землю, засівала зерном і камаї-яким серпами жала. Від Донецького краю до Словаччини, від наверхів Дніпра до Миколаєва, де жила ця людина.

Священні в них були дім і сім'я. Чоловіки обожували жінок. До нас дійшли глиняні фігурки Жінки-Діви, Жінки-матері, яким у житті було вкладено пшеничне зерно. Трипліть молилася Сонцю й малювали його на стінах будинків. Вони перші на Землі приборкали коня і винайшли колесо. Триплітьське колесо покотилося від берегів Дніпра до Китаю, Індії та Єгипту. Воно скоротило людству видний світ і зробило його зрозумілим.

Та нас не стояло на місці. Натрікнути і-го тиса до кінця в Європі з'явився якийсь невідомий народ, який з'явився в Європі з глибкої жовтої Азії, з безліччю степів розпочався велетенський рух племен і народів. Першим на злиному правмуванні опинилися причорноморські Тріпільці. На початку і-го тиса до Європи прийшли і племена, які жили в долині Дунаю, і з тут з'ясували свої колонії греки. Водночас з греками з'ясували скіфи, що також прийшли з Ірану. За ними сармати. За сарматима з гори Кавказу – алани (теперішні осетини). У тому-ст, вже н с германців, які прийшли з півночі Європи, і з півночі Європи Південним Бугам і Дунаєм. У 375 р. н. е. з Азії знову посунули тюрко-монгольські племена – в наш час вони тут. За ними – аваряи, з вершини Волги – хозари. Після хозарів, в долині Дунаю – печеніги. А далі – половці. Киммерійці, греки, скіфи, сармати, алани, готи, гунни, аваряи, босари, хозари, печеніги, половці – тринадцять народів упродовж тисячоліття пробули на нашій землі наші предки. А всі вони, безперечно, жили в нашій землі, і в нас.

Київ — столиця України-Руси

П'ять століть – від дев'ятого по тринадцяте – проминула держава Україна-Русь, а Київ, як столиця, і на майбутнє мав би лишиться її головним осередком. У пору розвитку Україна-Русь Київ був величезним містом – металополем. У 1018 році, як пише тодішній німецький хроніст Тітмар, Київ мав 8 торговель, 400 церков і населення «без числа». Правдиво, що в ньому мешкало 100 тисяч чоловік і на його площах стояли не лише князівські, а й «каменні будівлі, як у греків, римлян, персів, єгиптян, італійців, франків, скандинавів, Польщі й Угорщини. Розтапувавшись посередні лінійного воленого шляху з'являть у греків, Київ став світовим ринком торгівлі.

[illegible]

Київ-Трійця-Дніпро — ось воно те, що з темних глибин віків веде нас і по сей день.

Київ — столиця
князя Олега (882—912 рр.)

У середині 9-го ст. з півночі через Балтійське море, а потім вниз по Дніпру човиками спустилися невідомі киянам ватаги людей, що записали русько. Це були шведські вікінги, перед тим вже відомі своїми наскоками на береги Англії, Франції, Сирії, Іспанії та Грекиадії. Імовірно, що саме вони відкрили й Америку. Тепер, завтіаючи до Києва й оцінивши його блискуче розташування, добре озброїні, метликовані й рішучі, вони захопили киянські міста, пережиливали на киянках, а їхні ватажки Аскольди, а потім Дір почали князувати.

Незгодившись з цим, однопенісник Олег попрямував до Києва. Сидячи на коні, Перше, чим побачив, — це реформуване київське військо з безплатного зброю і конями до дисциплінованого і рухливого, одягнутого у шоломи і кольчуги та озброєного личинками меча. Залим приїхав до Києва, першим же питанням поставив: «Де ж хазар?». Відповідь прийшла на хазар. Поблизь на Каспійському морі хазар, він звачився на великій і небезпечної поїздки через Чорне море на Візантійське імперію (907 р.). К. К. Імперію греки побачили, як київський князь, палять перше міста Києва, щопри Чарторого, вони указали з Києва, що вони вбили хазар. Імперію греки побачили, як київський князь, палять перше міста Києва, щопри Чарторого, вони указали з Києва, що вони вбили хазар. Імперію греки побачили, як київський князь, палять перше міста Києва, щопри Чарторого, вони указали з Києва, що вони вбили хазар.

Цей українсько-візантійський договір — перший документ, який свідчить про вихід України-Руси на історичне поле нарівні з іншими державами. Греки писалися під цим договором, а князь Олег зі своїми русичами присягнули над ним іменем Перуна та Веса й покляли на землю мечі.

Київ — столиця
князя Ігоря (913—945 рр.)

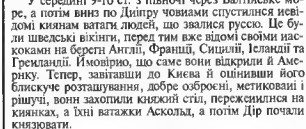
[illegible]

Київ — столиця
нягині Ольги (945—964 рр.)

[illegible]

«Породитишися» таким чином з Візантією, не записав послив до Оттона I — з мніром і добросуті-сумом. Сама ж, не з'являчи з воза чи савей, пройшла тисячі кілометрів своєю державою, вийшла в Сербію, де вийшла в море, і вийшла в море. Номінальною імператрицею Іскандер вона будувала собі міста, споряджувала зброю, данини, встановлює норми податків — «установи «уроки», «броки», «дані», «аби дружніми не забивали у людей все до останнього худа, а з лишили м'яким на безбідний прожиток. Вішній данину ділила на три частини: для третини везли до Києва, а другу третину — на Вишгород, де Ольга жила. За княгиню Ольгу Україну завоювала без триста, по-християнськи, послив Ольга завоювала без триста, по-християнськи, Православний світ вважав княгиню Ольгу святою.

(Далі буде).

Початок див. у «ГУ» від 10 лютого ц. р.

Наполеон пішов би в Україну

13 Sanitary Hygiene.

2 березня 1996 року. № 42 (1292)

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

«Шахтар» готується до круглої дати

КОЛИ ФУТБОЛІСТИ донецького «Шахтаря» потягувалися у Слов'янську, вирушили провідники підготовки до Німеччини, ми доповіли з тренером команди Михайлом Соловйовим про зустріч і розмови після повернення дончан в Україну. Однак розмова відбулася трохи пізніше — після ще одного тренувального стану, що відбувався в Ізраїлі.

— Підготовчий період ми провели з великою користю, — каже М. Соловйовський. — От лише в Німеччині не поталявано з погодою. Нинішня зима виявилася несподівано спекотною навіть у Західній Європі. Тому місцеві клуби звалилися час, беручи участь у турнірах з міні-футболу. От і вийшли з обоими нашими перемінливими суперниками вітчизняні будаєдальці. — «Штутгарт» і «Шальке-04». Про «варту» комуністичну поведінку з досить відомим колективом «Мюнхен-1860». Як я не мав, виїхав за кордон. Хоча вона і закінчилася успішно — 0:0. (До речі, через два дні з мюнхенцями зіграли в турнірі московський «Спартак» — 2:2. Росіяни виграли три буюками по самій кімнаті і не приховували задоволення над її результатом.) Завершальним акордом стала наша перемога над муніципальною збірною Мюнхена — 1:0.

— Прихильники команди найбільше цінують класові зміни. Айбоні, і «Шахтар» не уникнув їх?

— Звісно, так ми хотіли, даро команди зберігалися. Однак новини є. З

«Шахтаря» до «Кременя» піддав Атаєвич, Асенов і Матвєєв. Граєць наш оновленої збірки Попова вирішив виступити за Санкт-Петербурзький «Зеніт».

Курс у російському напрямі яви також Мартков. Його новий клуб — айбонейський «Металург».

Нові імена не погаче. Нікого у мікросезоні ми не започуємо. У Німеччині має замучити емігрант. Ну а в Ізраїлі сподіваємося, з погодою проблем не виникло? — Цікомо справді. Однак перебірні розповіді про тренування і матчі, скажу про те, що наша команда стала учасником першого айбонейського клубного турніру в Ізраїлі. Ми були на сажирках першого айбонейського клубного турніру в Ізраїлі. Ми були на сажирках першого айбонейського клубного турніру в Ізраїлі. Ми були на сажирках першого айбонейського клубного турніру в Ізраїлі.

— І з ким саме? — Досить переконливо перемогли айбонейську збірку Ізраїлю — 2:0. Власничанин Хіршале і Сіпак. А потім зіграли ще три зустрічі з представниками Росії. Спочатку вийшли 1:1 — з «Ростовським». Цей клуб, оновлений виключенням донецького футболу Сергієм Андреевичем, витратив на приїзди нових айбонейців чималий гроші. Показав відносно високий ростовський ансамбль. Хоча ми відраїли рахунок. Пенальті реалізував Крижевцов (він — капітанський командир).

З таким самим рахунком закінчилися гра з «Зенітом» (Санкт-Петербург). Гол у нас забив Ковалов.

Принциповою відмінністю петербурзького Павла Федоровича Сидирів відавчав

нашу змінити гру і особливо айбонейської якості «Шахтаря».

Та особливо віддав подяку за айбонейську збірку Росії. У нікому давати пограти нашим гравцям. У зустрічі брали участь: Шуктов (Нікітін), Старостин (Харлаков), Ковалов, Колдас, Платенко (Чалапін), Ковалов, Зубов (Опоко), Орбу, Крижевцов, Сіпак, Петров. Соціаліст команди підбавляв і в російській команді оновлював Михайло Гершкович і Володимир Салков.

— І як розвивалися події?

— Все почалося для нас з неприємностей. У досить простій ситуації виступав гол. Та невдача ще більше розпалкала наших хлопців, які дуже старалися і були якнайшвидше ініціативніші на бортові. Платенко і почав активніші дії у середній половині, як оара-зу ж намітали наша перевага. Два гарні голи, забиті Салковим, принесли нам заслужену і досить перемогу. Головне — що гра українського колективу, ніж задоволь, дуже сподобався членим ізраїльським болельщикам.

— Кого з айбонейців могли б відзначити, аналізуючи підготовчий період? Можливо, до кимось мати претензії?

— У турнірних матчах ми досить пристойною рівні зіграли Сіпак, Старостин, Платенко, Ковалов, Зубов, Ковалов. Поступово набрав форми Орбу. В окремих моментах Генеральний директор клубу добрий рівень. Є, значить, і претензії. Нагато до гравців оборони.

— Стані притримувати владу свого підготовчого періоду? «Шахтар» нане на турецькому курорті Анталії. Завтра в Ізраїль донецький клуб проведе непростий матч з футбольним клубом Кубка країни з «ІСЖА-Борисфеном».

Втім, футболісти «Шахтаря» та їхні наставники сподіваються якомога успішніше зіграти і в кубковому турнірі, і в чемпіонаті. Приїждь для цього — якнайпоказальніший цього року донецькому «Шахтареві» вийшовості 60 років. Дата — соціаліст, серпня... На зйомку: футболіст київського «Динамо» і національної збірної Дмитро Шуклов.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Віктор ПОЖИЧЕВСЬКИЙ:

«Ворскла» потече... у вищу лігу

ТАК СКАЗАЛИСЬ обставини, що як футболіст Віктор Пожичевський не збудув сучасної слави і високих знань. Але життя у полтавському футболі — від відомості місцевої спортшколи до опору захисника команди майстрів — ніколи його розлучило з футболом. Свідченням цього — підготовка як майбутнього тренера, організатора, педагога. І коли відомий дитячий клуб Київського інституту фізичної культури має спільну звітну підготовку з дитячим клубом «Ворскла» і айгу майстрів, а замість команди збудував «світова в бругому ешелоні першості, Пожичевського попитали і заговорили як про цікавого, неординарного тренера, непереможного постола. Він — до рідного міста зайняв зрок і не дає грошовий абсолютіст футболних покорок, до їх у нього просто не було. Він працює тільки в клубі, який є в сезон. Завжди колектив об'єднує, здатний відокремлювати високі спортивні вершини. Завжди йому біжить.

— На проміжному фіналі «Ворскла» очолює турнірну таблицю команд першої ліги. Як вітчизняний болельщик це стало маленькою сенсацією. Чи не так?

— Для мене особливо і для команди зовсім ні. Було виконано передсеzonні завдання, кінець мата якого — вища ата першості країни з футболу.

— Не боїтеся за благополуччя майбутнього? Адже слава одного, хай і золотого, сезону може перекаресити мирне і спокійне існування команди.

— А як же бути із спортивними принципами? Зрештою, простим честолюбством? Та й чи трапляється це колись наставникам пробитися до групи найкращих українських клубів? Отож, ніяких компромісів.

— Гадаєте, «Ворскла» уже досягла того рівня, коли може на рівних боротися з київськими «Динамо», «Чорноморцем», «Дніпром»?

— А ви погодяєте, як виступають у вищій лізі вітчизняні новачки — «ІСЖА-Борисфен» та «Зірка-НБС». Чи не гірші? На мене переконання, за рівнем підготовки перша донецька команда першої ліги ні в чому не поступає більшості команд вищої.

— Як добре чи погано? Адже у Європі і світі ми далеко не кращі.

— Наш футбол досить добротний. Може, він ще не зміг заявити про себе перемінливими перемогамі, переважати збірної країни. А клуби мають хороші перспективи і майбутню. Воно насамперед у його масовості. Футбол живе і в містах, і в селах, всі економічні негаразди. І не радує.

— Вікторе Олександровичу! Очевидно, дещо дивні запитання, та все ж: як

— Як і де команда готується до сезону?

— Позаду тренувальні збори у Слов'янці та Закарпатті. Там же провели два контрольні ігор. Іх результати дали цього періоду задовільні. Підготуємо поїздки до Болгарії у місто-побратим Тирново. Перша гра вдома з «Темпом-АДБС» із Хмельницького.

— Не секрет, що український футбол — то великі тривоги. Ви їх маєте?

— Маємо міцного і надійного спонсора — підприємство «Полтавагазпром». Гравці, команди інші свої ігор структурним підтримкою. Генеральний директор Володимир Артемов — президент футбольного клубу «Ворскла». Людина він розумна, сучасна, великий шанувальник футболу. Більш як бізнес-структура, як заробляють для команди коштів.

Інша справа, що їх хронічно не вистачає навіть за наших керівників запитів. Та ніякі задоволеннями і тим, що маємо. Бо достатньо до цього триває на голку ентузіазму.

— А як ентузіазм з місцевою владою? — Говня патриміа і взаєморозуміння з боку у комуністичній команді Микола Залудка і голови міськради Анатолія Кучоби. Завдяло їм, на їхніх посадах — не до футболу, та обидва знають і люблять футбол, і люблять працювати на стадіон, у команду, а у обидва в наші проблеми, допомагають в їх розв'язанні.

— І в той же час стаціонар рунається на очак, мене замислює така, школи резерву.

— Це не зовсім так. Стадіон у Полтаві збудувано 22 роки тому, але і досі його не побудовано в експлуатацію. Хіба ніша у тому, вима чи нинішнього керівництва? Нині його передали в оренду футбольному клубу, а місто здійснює реконструкцію. Вік найбільшим часом споряд наповнювати стаціонар вищої ліги. Є доменості про розв'язання проблеми власної спортивної бази, школи підготовчих резерву.

— Не опустити перед «Ворсклою» шагабум до вищої ліги різні наволо футболісти ітрити — договірні матчі, підкупі. Та й, зрештою, Полтавщина має так цього представника — кременчугський «Артемів».

— Я переконаний, що будь-які ітрити безсилі перед треном високого класу. Коли ми її будемо показувати, то з'являться і перемінливі ітрити. І перемінливі достатньо поставленої мати. А подо «Кременя», то я мірю зустрітись із ним у вищій лізі. Все цього року.

— Що ж, успіхів вам і спортивного достатку.

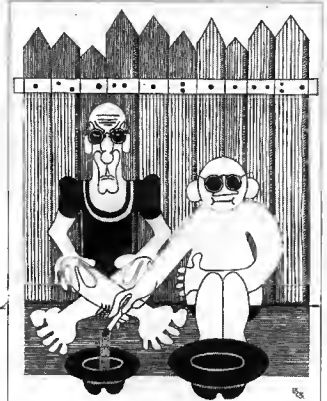
— Розмову провів Віктор Пожичевський ітрити ІТН.

На зйомку: головний тренер полтавської «Ворскли» Віктор Пожичевський.

Події тижня

- У Києві пройшла звітно-виборча конференція Федерації тенісу України (ФТУ). Президентом на новий термін знову обрано Германа Беняміновича, а його першим заступником — Віктора Коваленка. Ра Бортич, Сергія Лашука та лавів'янина Ярослава Заторського. Виконавчим директором ФТУ залишився Ернест П'янич.
- Сербий тренер Олімпіад-92 в Барселоні — український рапірист Сергій Голубницький став переможцем сьомого етапу Кубка світу в іспанському місті Ібі-Боруах, взявши титул в фіналі над французом Патріком Леліте.
- Черкаси стануть місцем проведення чемпіонату світу-98 з паверліфтингу. До української міді надішло повідомлення штаб-квартири ВРП (Міжнародної федерації паверліфтингу), яке офіційно підтвердило підписання чергового контракту з організацією. На мою й було віддано перевагу українському місту. Черкаси виграли суперечку в Братиславі та Копенгагені.
- Фіналіст кубку України в футболі «Динамо», заслужений майстер спорту Павло Яковенко, який був головним тренером київського «Металурга», має досвід роботи з тренерським клубом «ІСЖА-Борисфен», дає згоду опити клубу першої російської ліги «Уралан» зі столиці Калмійки Елі.
- Король канадського хокею Уейн Гретцкий розлучився з клубом НХЛ «Лос-Анджелес Кінгз», де останнім часом його працювало по трішки, і вийшов Дмитро Христен, і відтер апітативне за «Сент-Луїс Блюз».
- Кіровоградська «Зірка-НБС» виграє черговий міжнародний турнір «Гамітрон» — І-О.
- У фіналі «Кримського проєкту», який відбувся в Алушті, кіровоградські перемогли ітрити клуб з України — «Смоларовський».
- Теніст Андрій Медведєв збирається прийняти російське громадянство і виступати за збірну Росії. Про те, яка не реакція Києва на міжнародної федерації тенісу (ІТФ), він промислає в одному з наступних чисел нашої газети.

Жарт номера

● Гріх не взяти хабара, якщо немає інших гріхів.

Володимир ПОЛІЩУК.
Мал. Володимира ВАСЬКОВИЧЕВА.

Початок

— Сидорчук, купи задній міст «Урал»!
— Якого ще «Урал»?
— Тільки! Машина така — «Урал». А я продам тобі для якого задній міст.
— Але в мене нема «Урал», в мене навіть нема трав копі! Купи! Зараз все купується!
— А на біса мені цей «Урал»?
— Дурнина! «Урал» — це ж машина! Військова! Дизель! Будеш на ній заводилою возити!
— Але мені й возити нема чого.
— Я тобі ще потім албастр продам — чотири тонн, будеш його возити!
— А навіщо мені албастр?
— Згодиться. Пріміром, будуватиме собі дачу або, ще краще, вілду з басейном, сауною, факсом, видомом і «роллс-ройсом» у гаражі!
— А де ж я візьму цей факс, видок, «роллс-ройс»?
— З часом усе купиш! Було б бажання красиво жити! У тебе є таке бажання?
— Ше б пак!
— Ну от і молодець! Але треба з чогось і починати, отже не будь протестком, купи задній міст!
— Ех, купую!

Олександр ПЕРІЮК.
Мал. Володимира ВАСЬКОВИЧЕВА.

«Тінтраст Україна» — це надійно!

Почалося, шахтарі застрійкували! Випако радіо — а там парламент... Гуде, як блискавичний вулик. Якийсь депутат саме влізе: «От наш пановий уряд ось час тедемість — немає коштів і коштів немає. Звісно немає, бо кошти держави — це наш з вами кошти, панові співвітчизники. І звідкіль ж їм, сердишим, узятися, коли виробничі всілякими податковими витівками практично зупинене, а відновити його — занадто дальноспроможного попиту населення на вироблену продукцію. Отож, замість власних товарів купуємо чужі та гірші, хоча й у блискавичній упаковці. Як кажуть, ає найкраще віддамо мільйон! Дітям отого лейтенанта Шмідта, рідним братом якого був славнозвісний улюблений народоу товариш Бондар. Та немає коштів у бюджеті — і біс з мінні! Але скажіть, як на те наша ласка, високопонажний пане член уряду, а чому б вам не скористатися коштом тинівського сектора економіки?»

Завдав тиша, і пан член уряду, котрий, очевидно, відповів на запитання з трибуни, захвилювався у мікрофон, запитав: «А в який спосіб ви от кошти тинівської економіки пропонуєте взяти? Відповідь не заборилася: спромоглися створити умови для тинівської діяльності — спромоглися видлучити кошти з тинівщини!»

Цього разу пауза була довга. Пан член уряду вже не кахав і, нарешті, несповна: «Я буду дуже радий за вас, пановий пане депутате, якщо ви знайдете законний спосіб видлучити оті кошти. Я наголошу на тому, що немає в Україні таких законів, які дозволяють б видлучити кошти, зароблені в тинівському секторі економіки». Остання фраза прозвучала вже досить упевнено і навіть урочисто.

Отакоті — дельне не впа я зі сльмі! Виходить, кошти, одержані від тинівської, а отже незаконної діяльності, надійно захищено законами України від будь-яких зазіхань, навіть самих держави? Невірною! Але ж треба відповісти — сказано ж бо з високої законодавчої трибуни самим паном членом уряду...

Одесити вчитель, учений, лікар, вождь, навіть шахтар — геть чисто безправні. Видлучити в момент усі їхні за-

одержання для нашої держави — то дурниця... Або ж мислячим не платити заробітні людям гроші... Враз у голові в мене тріск провисав, і думки вже влізли, розкутіше стручком задорюючи далі: бо то бюджетника, а отже утримати, що ні на який цивілізований бізнес не здатні, тоді люди без майбутнього. Якого ж біс держави про них підкупувати? А от тинівщини — то сама зацікавлена та підприємливість. То є наш завтрашній світлий ранок. Як же це мудро й економічно так ідейно захищені законами нашої держави, гарячою міркування, а то саме тинівський сектор з тим місцем, куди люди з усього світу мусять вкладати свої вільні кошти? Ажде недовірливості ми гарантовано, а двидесяти, якщо знайти на відсутність будь-яких податків, тож не химера?

Мені як запаморочилося від відкриття. Я уявляв себе президентом всесвітнього довірчого товариства «Тінтраст Україна». У мене сотні мільйонів клієнтів, шалені черги в тисячах офісів, акціоната, популярності, слава. От я виходжу з центрального офісу і продаючись в оточенні охоронців хрип сфінксовий в'їрду до дождезенного, аж у Кирківорова з Путячового, лінузіна. Тепер я вже повільно прямую Хрещатиню, спостерігаючи людський в'їр на тротуарах. Торкаючись киоки, і тогасте кубодобачею факс плівкою опускається у дверната автомобіля. Я набираю повні легені гоми і поспіши кричу, перебиваючи вуличний гомін: «Тінтраст Україна» — це надійно!

Але що це? Жодна людина не здригнулася, не поворушила голівку. Цей народ, той рокіт мави водити пустелею, щоб він забув комунастичне рабство, похоту подумав а і за мить ставшим голосом кинув водіве: «До папа Прем'єр-міністра!»

Юрій БОЛЬШАК.

Пародія

Ялівка, увінчана арфою

так... уявляти мене
Музи
шеб'яка та самотня
ж кохалася з арфою
з поглядом потоптуним
з тиску устакан. Ігор
іній пророк
арфівське в білий мармур
і чорним дізерком покриті вази
В. Бокс. Вірш «Сафо».

Добре, що я хоч і ялова,
Зате не в гурті колесених,
Що і не собіка Качалова.
Та щона ж живу у Гроздім.
Бо тільки у часі минулих

Не з доріркою жінкарою
Я кохалася з арфою
З поглядом, потоптуним
Не в порожню ділянку.
Ялівка май часто сниться
Бугай та хвіст кукурудза,
А мене так умічати Музи.
Що море хвилям усміхалось
(П'єшмиши — не тисяча лайок
України, д'як дорірок),
Бо я — поетеса, мислитель.
І вічна колосистка.
А живу не на трибулі
Чарівним мислом на язі.

Володимир СЕМЕНО.

Поптапа.

Не був у школі...

— Чому ти, Васю, позачора не був у школі?
— Мати випрала штани і я боє шта-

нів сидів удома.
— А чора?
— Ішов до школи. Побачив, що ва-
ші штани висіли. Вернувся додо-
му...

Олександр ПІЛІЩОК.

Зіркичний лист екстрасенсові
Гурію Пантелеймоновичу ЧУМТИРОМІЗІЛІ

Любий наш ливотворцю, див-
лиси ми всією родиною Ваш ці-
лий телесеріал впроважд усто-
го Вашого перебування у нашому
місті. І хоча ми спершу не вірили,
все сталося саме так, як Ви пе-
редбачили: і ливотворчий вплив,
розмахування руками, і спінання
головою... Сусідка з першого,
пріміром, лоза головою хитає, ні-
би загнупалася дикий кінь, і тим
задає чоловікові своєму (за його
знанням) чимало незручностей
у ліжку. Та зате, завдяки Вашим
сеансам, заспівала, як Марія Бі-
сцун, хоч була глухонима від наро-
дження. Воїна навіть має намір до
оперти вступати, тож можливо.
Ви її скоро побачите у якомусь
столічному театрі. Й наслідки
Вашого впливу відчула буквально
другого дня після третього сеансу.
Вранці коли прокинулася, вия-
вила, що в мене розмохоталися
віш шви. На білизні.

Через Ваш вплив мені дове-
дється влітновуватися на роботу.
Дім дитини — сліди притягні-
ла мене місце, бо в мене з'яви-
лося молоко. Шопрала, поки що
небагато, лише 7—8 літрів на
день. Та я сподіваюся довести на-
до до 10-ти—12-ти. Ваші чудові

сеанси вливаючі і на моего чо-
ловіка. Його розсудили, турбува-
ли гланди, які виділяють у п'ятиріч-
ному віші. Судячи з того, що його
вже місяць не було вдома, у нього
зник апетит. Але зате у нього
з'явився статевий інтерес, про
мені повідомила Клавія. У якої
він мешкає з причини близькості
до роботи.

Якщо вже мова зайшла про
їху, не можна не вказати на та-
кий факт, як шкловитя відмова
від їжі. Але не тому, що в магази-
нах порожньо, а те, що є — ім-
портне, і відтак утриморюга, а то-
му що так впливає заряжена Ва-
ми вола. І ливотворчий вплив
відчувають і син, і дочка, відчу-
вала і я. А ось Грицько (вантаж-
ник із сусіднього магазину), що
живе у мене (теж з причини
близькості до роботи), не відчу-
ває. Днями жер навіть сусід-
ського кола. Покіяного Васка
впливала за шкуркою, з якої
Грицько зробив собі шапку.

А найзначнішою подією у місті
сталася явка в міліцію Володими-
ренія. З повинного. Він здав
органам друкарський верстат і
двісті мільйонів фальшивих доларів,
з яких половину міськрада

спримувала на налягання матеріаль-
нопомогти материн-одинакам
і на спорудження ім пам'ятника.
На решту грошей закупили в
Японії обладнання і створили
спільно з корейцями підприєм-
ство з виробництва тампонів для
жінки гігієни. А Володимира-гу-
ляньєць там директором, і всі його
називають Володимиром Трохи-
мовичем.

Ніяк не можна приховувати й те,
що Ваш талант економіки... тобто
де... ні, читати на слонах...
В обговоренні наслідків Вашого
впливу, що розгорнулося на сто-
рінках міської газети, взяли
участь всі верстви населення. На-
чальство обійняло бильне не бреха-
ти народом, правничі торгівлі
присягалися не обманувати, не
розводити водою, не приховувати
під прилавок і не обманувати,
щойно вони отримають м'ясо,
ковбаси, молоко та інші імпортні
товари, а покупці отримають гроші.
Дікари обіймали надалі лікувати
(якщо хтось не виключиться під
Вашим впливом), педагогі обіця-
ли виховувати, прокурор присяг-
нув порішити з організованою
злочинністю...

Іншими словами, робітники
пообіцяли підкупити і досі
заприсягалися керувати. Так,
мало не забула... Ваш сприятли-
вий вплив поділяється не лише
на людей, а й на неживих речях.
Приймаю! Була ласка. Над стави-
«Отнеси», що й гадки не мав про
кольорове зображення, от уже два
тижні показує все у червоній бар-
ві. Тож ми сподіваємося і чекає-
мо, коли він щоким перейде на
кольорове зображення і його ека-
ран досягне прийняти 80 санти-
метрів.

Юрій АЗАНОВ.
Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Украинского Юго-Восточного акционерно-коммерческого банка экономического содействия «ЮВЭСБАНК»

А. Характеристика эмитента

Украинский Юго-Восточный акционерно-коммерческий банк экономического содействия (ЮВЭСБАНК), зарегистрированный в Национальном банке Украины 25 августа 1993 г., регистрационный № 194, преобразован из общества с ограниченной ответственностью в открытое акционерное общество решением собрания учредителей, протокол № 10 от 25 сентября 1993 г.

Местонахождение банка: 340062, г. Донецк, пр. Ленинский, 4.

На момент подачи заявления с информацией о выпуске акций размер уставного фонда составлял 6,7 миллиарда карбованцев и полностью оплачен. Профессиональные данные руководителей работников банка:

Председатель правления — Момот Александр Иванович, кандидат экономических наук, стаж работы в банковской системе — 5 лет.

Главный бухгалтер — Нагасно Ольга Сергеевна, в 1990 г. закончила Одесский институт народного хозяйства по специальности «Анализ и бухгалтерский учет хозяйственной деятельности». Стаж работы в банковской системе — 5 лет.

Б. Деятельность эмитента

Банк создан с целью удовлетворения потребностей юридических и физических лиц всех форм собственности в заемных средствах для развития их хозяйственной деятельности, а также для аккумуляции денежных ресурсов хозяйствующих субъектов. КБ «ЮВЭСБАНК» работает в системе электронной почты, что позволяет ему производить своевременные перечисления и зачисления средств на счета клиентов. Банк имеет необходимое для успешного и качественного обслуживания клиентов техническое оснащение, включая линии телеграфной, телесной связи, кассовый узел. Внедрена система «Клиент-банк». Основным предметом деятельности Банка являются: полное банковское обслуживание предприятий, организаций, хозяйственных обществ, а также частных предпринимателей и граждан; финансирование капиталовых вложе-

ний, приобретение, продажа, хранение ценных бумаг, а также операции с ними.

Баланс КБ «ЮВЭСБАНК» на 01 января 1996 г.

АКТИВ	млн. крб.
1. Касса	4091
2. Средства на расчетном счете в НБУ	—
3. Счета в банках в банках-корреспондентах	—
4. Дебиторы банка	19588
5. Кредиты, выданные банком	20771
Всего активов	25459
ПАСИВ	
1. Уставный фонд	6706
2. Резервный фонд	175
3. Прочие фонды банка	5543
4. Расчеты в текущие счета предприятий, организаций и коллективов	7745
5. Средства банков-корреспондентов	—
6. Ссудные вклады и депозиты юридических лиц	4863
7. Вклады граждан	2747
8. Кредиты, полученные в других банках	1784
9. Прочие пассивы, в т. ч. убыток	99484
Всего пассива	99484

В. Данные об эмиссии акции

Решение о выпуске акций принято общим собранием учредителей ЮВЭСБАНКА 25.09.95 г. и оформлено протоколом от 25 сентября 1995 г. № 10. Все акции, которые выпускаются, — простые именные серии А.

Общая сумма эмиссии 50 000 000 (пятьдесят миллионов) карбованцев.

Порядковые номера акций 00001 — 500000.

Номинальная стоимость одной акции 100 000 (сто тысяч) карбованцев.

Количество выпускаемых акций 500 000 (пятьсот тысяч) штук.

25 % акций распределяется среди учредителей.

Информация о первом выпуске акций

Акции продаются гражданам и юридическим лицам путем открытой подписки по адресу: г. Донецк, 340062, пр. Ленинский, 4, в помещении ЮВЭСБАНКА, телефоны 66-15-28.

Подписка на акции проводится с 15 марта 1996 г. по 15 сентября 1996 г. По окончании подписки на акции состоится собрание учредителей КБ «ЮВЭСБАНК», о котором учредители будут дополнительно извещены.

Ранее ценных бумаг Банк не выпускал.

Уставный капитал акционерного общества с учетом выпущенных акций составит 50 000 000 000 (пятьдесят миллионов) карбованцев. На внесенные ранее доли участников в уставный фонд Банка выдается соответствующее количество акций.

Простые именные акции предоставляют их держателям право:

- участвовать в управлении делами путем голосования на общем собрании акционеров по принципу: одна акция — один голос;
- получать часть прибыли (дивиденды) от деятельности Банка;
- получать информацию о деятельности Банка;
- принимать участие в распределении прибыли;
- владеть акцией имеет преимущественное право на приобретение акций новой эмиссии;
- владельцы акций имеют право их продавать, завещать, дарить с обязательной отметкой об изменении владельца в книге регистрации.

Г. Факторы риска

Принимая решение о приобретении акций ЮВЭСБАНКА следует учитывать факторы риска, влияющие на доходы по акциям Банка:

- нестабильность экономической и политической ситуации в Украине;
- изменения в законодательстве о деятельности коммерческих банков;
- высокий уровень инфляционных процессов;
- недостаточное развитие рынка ценных бумаг;
- иные форс-мажорные обстоятельства.

Председатель правления А. МОМОТ.
Главный бухгалтер О. НАГАСНО.

**ОРГАНИЗАЦИЯ ПОКУПАЕТ
ЛОМ И ОТХОДЫ
НЕРЖАВЕЮЩИХ
СТАЛЕЙ**

В объеме
не менее пяти тонн

Тел./факс Киев (044) 225-0943
230-91-79; 225-57-67

Тел./факс в Днепродзержинске
(0562) 22-48-25; 92-93-41
Тел./факс в Одессе (048) 52-36-96

**Реализуем
мотоциклы Нева-2
и все к ним:**

пружины, окурники,
картоскопители,
запчасти,
а также запчасти
к мотокультиватору
«Крот».

Гарантия, ремонт,
обслуживание.

Телефон: 441-44-63

**Предприятие
«МекТОН»**

изготавливает и ре-
лизует

— комплекты автозаправочные блок-пункты 8, 10, 15 м куб;

— бочки металлические 200 литров.

Телефон в Чернигове: (04622)
2-50-84, факс 2-21-68.

**Київський завод
комунального
машинобудування**

реалізує за безготівковим
ГАЗ та ЗІА сміттєзас-
обирання-зривальні та
засилізатори мотопомп,
самосади, а також
заставляє ці машини
на автомобілі замовника.

Тел. 263-22-89.

**ЗВЕРТАЮСЬ
ЗА ДОСТОВІРНОЮ
ІНФОРМАЦІЮ
по питаннях політич-
ескої та економічної життє-
України в інформацій-
них пакетах агентства
«ІНТЕРФАКС-УКРАЇНА»**

✓ **ежедневных:**
«НОВОСТИ», «БИЗНЕС»

✓ **ежегодных:**
«БИЗНЕС-ПЛАНОГРАМ»,
«ПРИВІТАЦІЯ»

Україна, 254119, Киев,
ул. Дегтярська, 38-44.
Тел. (044) 211-0623,
факс (044) 211-0373.

Юридичний вісник України

Вартість передплати тижневика

1 міс. — 140 тис.крб.
3 міс. — 420 тис.крб.
6 міс. — 840 тис.крб.

Індекс 33787

Арбитражний суд Чернівецької області (274000, Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) ухвалою від 15.02.96 р. порушив справу № 779/14 про банкрутство Бродівської фабрики «Новоселицької» (с. Тарасівка Новоселицького району Чернівецької області), р/р 406801 в Новоселицькому відділенні АПБ «Україна», МФО 356099. Кредитори та можливі санатори можуть звернутися до арбитражного суду протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Сповіщаємо про самоліквідацію ТОВ фірма «ВІРА-А лд», зареєстрованого 29 листопада 1993 р. Печерською районною державною адміністрацією, державний реєстраційний № 0881054 лд.

Претензії приймаються до 1 квітня 1996 р. за адресою: Київ-23, вул. Л. Первомайського, 9. Факс (044) 221-54-75.

Арбитражний суд м. Києва за позовом «Укрсінбаку» порушив справу № 6/13 від 13.02.1996 року про банкрутство Малою приватного підприємства «Скіф-П» (254119, м. Київ, вул. Білоруська, 10/8).

Банківські реквізити: розрахунковий рахунок № 2468038 в Шевченківському відділенні Укрсінбаку м. Києва, МФО 322089.

Забуте свідчення про реструктуризацію підприємства ТОВ «Карта» за номером 3702, видане Печерською районною держадміністрацією 04.04.1993 року, вважати недейсним.

**НВАТ «Ілесо»
realizuje
КРИСАА
для заміни**

(2,3-х секційні; терм-
мікс покриття)
Новий! Розбірки криси
під час міксту міксту
(в т.ч. з проміткою)

293720
и Дрогобич вул.Людськості 3
Тел/факс: (03244) 3-71-60 3-89-05

АО «УКРПРОТРАНС»

г. Харьков
Реализует:

— автомобили ГАЗ-«Волга» любых модификаций
— «ГАЗЕЛЬ» 31021
— компрессор УКС-400В-ПЧ (150—400 атм.)
— дизель-электростанции (от 2 до 200 кВт).

(0572) 47-05-35, факс 43-60-35.

Реклама в газеті
«Голос України»
Телефон 439-89-4
факс 439-85-62

